

Пенчо Славейков

На пладне срещнахме се
ний...

„На пладне срещнахме се ний
и сдругарихме. Дали крий
нам бъдещето изненади?
Дали и там сърцата млади
едно за друго ще туптят?
Дали в световния ни път,
другарко, сестро, свидно дете,
все също слънце ще ни свети,
все съща обич ще ни греи?“

– Преходна страст – тя само тлей,
преходна страст в души преходни:
не тя сдружи сърцата родни,
не тя живее в нашта гръд,
на свети чувства свят съсъд!
На ведре обич пред олтаря,
другар милеец за другаря
душа не ще му засени
туй що ще дойде с бъдни дни!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6595>]